

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 71

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 ianuarie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 619 din 21 noiembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (8) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu referire la sintagma „în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției”	2–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
6.831/2023. — Ordin al ministrului educației privind aprobarea constituirii Comisiei Naționale pentru Desegregare Școlară	8
3/M.269/2023/196/2023/167/9.511/2023/545/2023/402/2023/3.574/2023. — Ordin al ministrului sănătății, al ministrului apărării naționale, al ministrului afacerilor interne, al ministrului justiției, al directorului Serviciului Român de Informații, al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale, al directorului Serviciului de Informații Externe și al directorului Serviciului de Protecție și Pază privind aprobarea Normelor proprii de aplicare a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, adaptate la specificul organizării asistenței medicale în rețeaua sanitară a ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, aplicabile în relațiile contractuale dintre Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și furnizorii de servicii medicale și medicamente care aparțin acestei rețele	9–14
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
1. — Regulament pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 10/2016 privind organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 619

din 21 noiembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (8) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu referire la sintagma „în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției”

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (8) teza „în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției” din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 457/33/2019*, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 956D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, considerând, în esență, că sintagma „în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției” este neconstituțională în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. Invocă, totodată, Decizia Curții Constituționale nr. 384 din 18 iunie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 457/33/2019*, **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (8) teza „în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției” din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată, din oficiu, cu ocazia soluționării acțiunii în contencios administrativ formulate de Cristian-Marius Ardelean, având ca obiect anularea unui ordin, emis de procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție, prin care s-a dispus revocarea reclamantului din funcția de procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Serviciul Teritorial Oradea, în temeiul art. 85 și al art. 87 alin. (2) și (8) din Legea nr. 304/2004.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că dispozițiile art. 87 alin. (8), sintagma „în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției”, din Legea nr. 304/2004, forma în vigoare la

data de 30 ianuarie 2019, sunt neconstituționale, prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât nu îndeplinesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate sub aspectul procedurii de revocare. În acest sens, cu titlu de exemplu, invocă Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, în care instanța de control constituțional a reținut că îi revine legiuitorului obligația ca, în actul de legiferare, să acorde o atenție sporită principiului clarității și previzibilității legii, evitând să lase la aprecierea altor organe ale statului comportamentul sancționat de o anumită normă. De asemenea, invocă Decizia nr. 225 din 4 aprilie 2017, în care s-a reținut că sintagma „de natură să aducă atingere prestigiului profesiei” de avocat, cuprinsă în art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, este neconstituțională, redactarea acesteia fiind lipsită de claritate și precizie, având în vedere că nu se stabilesc în mod clar infracțiunile care aduc atingere prestigiului profesiei de avocat, ceea ce lasă loc arbitrarului. Consideră că sintagma „exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției” are caracter lacunar, imprecis, deci imprevizibil, nefiind specificate normele în raport cu care se apreciază caracterul corespunzător/necorespunzător al exercitării funcției, respectiv dacă exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției se realizează prin încălcarea legii în sensul de reglementare primară (legi și ordonanțe) sau și prin raportare la acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară: hotărâri ale Guvernului, hotărâri ale Consiliului Suprem al Magistraturii (de exemplu, regulamente de organizare și funcționare, cod deontologic) sau atribuții trasate prin fișa postului. Apreciază că exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției — comportamentul ce se dorește a fi interzis — trebuie impusă de legiuitor prin lege (reglementare primară), neputând fi dedusă eventual de emitentul actului de revocare sau de instanța investită cu verificarea legalității acestui act administrativ, atât procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție, cât și instanța de judecată neputându-se substitui normelor juridice.

6. Se apreciază că, în acord cu implicațiile avute în cariera procurorului, ordinul de revocare emis ca urmare a exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției s-ar putea raporta la atribuții de serviciu prevăzute într-un act normativ cu putere de lege, precum și la atribuții rezultate din acte administrative adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii ori trasate de procurorul-șef prin ordin de serviciu. Totodată, observă că dispozițiile art. 87 alin. (8) din Legea nr. 304/2004 instituie doar competența procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție de a emite ordinul de revocare, dar nu prevede nicio procedură pentru emiterea acestuia, singurul element procedural cerut fiind solicitarea avizului Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, necunoscându-se modalitatea în care se va stabili dacă a avut loc o exercitare necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu. De asemenea, reține că nu se stabilește în cât timp de la comiterea faptelor

imputate poate fi declanșată procedura revocării și nu sunt trasate limite referitoare la gravitatea exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției. Subliniază faptul că, potrivit art. 87 alin. (8) din Legea nr. 304/2004, procurorii numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție pot fi revocați prin ordin al procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 100 lit. b)—e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Observă că aceste sancțiuni se aplică în urma săvârșirii uneia ori mai multor abateri disciplinare prevăzute de art. 99 din Legea nr. 303/2004, existând posibilitatea ca una și aceeași faptă să stea la baza emiterii ordinului de revocare în ipoteza exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției și, totodată, să fie cercetată și ca abatere disciplinară și, eventual, să atragă aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 100 lit. b)—e) din Legea nr. 303/2004, ce ar putea conduce la emiteria unui nou ordin de revocare, chiar și în ipoteza în care instanța investită cu cercetarea legalității ordinului de revocare emis în ipoteza exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției ar fi constatat nelegalitatea acestuia.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată și, în acest sens, invocă considerente ale Deciziei Curții Constituționale nr. 384 din 18 iunie 2020.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 87 alin. (8) teza „în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției” din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 87 alin. (8) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu referire la sintagma „în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției”, astfel cum au fost modificate și completate prin art. I pct. 43 din Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 20 iulie 2018, precum și prin art. II pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 16 octombrie 2018, având următorul conținut: „(8) *Procurorii numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție pot fi revocați prin ordin al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție,*

cu avizul secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 100 lit. b)—e) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

12. Totodată, Curtea reține că, ulterior invocării prezentei excepții de neconstituționalitate, Legea nr. 304/2004 a fost abrogată prin art. 168 alin. (5) din titlul IX al Legii nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1104 din 16 noiembrie 2022. Cu privire la o astfel de ipoteză, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a constatat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. În aceste condiții, Curtea constată că, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile criticate își produc în continuare efectele juridice, deoarece acestea reprezintă temeiul juridic al Ordinului nr. 19 din 30 ianuarie 2019, emis de procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, ordin a cărei anulare constituie obiectul cauzei de contencios administrativ în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate.

13. Autoarea excepției de neconstituționalitate invocă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) care consacră obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile criticate fac parte din titlul III — *Ministerul Public*, capitolul II — *Organizarea Ministerului Public*, secțiunea a 2-a — *Direcția Națională Anticorupție* și prevăd că procurorii Direcției Naționale Anticorupție pot fi revocați prin ordin al procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în două cazuri: al exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau al aplicării unei sancțiuni disciplinare. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, în titlul III — *Ministerul Public*, capitolul II — *Organizarea Ministerului Public*, prevede trei secțiuni referitoare la structurile de parchet înființate pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție: secțiunea 1 — *Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție*, secțiunea 11 — *Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism* și secțiunea a 2-a — *Direcția Națională Anticorupție*. Cele două direcții sunt structuri cu personalitate juridică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu competențe în combaterea criminalității organizate și terorismului, respectiv în combaterea infracțiunilor de corupție. Statutul procurorilor care își desfășoară activitatea în aceste structuri este cel prevăzut de dispozițiile Legii nr. 303/2004, act normativ cu caracter de drept comun în materia statutului judecătorilor și procurorilor. Însă, având în vedere specializarea acestor parchete, legiuitorul a prevăzut unele dispoziții derogatorii sub aspectul condițiilor de acces (interviu organizat de comisii speciale), de evaluare anuală a rezultatelor sau de încetare a activității (revocarea prin ordin a procurorului-șef) în ceea ce privește procurorii celor două direcții, chiar în cuprinsul acestei legi (Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 15 februarie 2018, paragraful 131).

15. Curtea reține, totodată, că numirea procurorilor Direcției Naționale Anticorupție se face în condițiile art. 87 alin. (1) din Legea nr. 304/2004, care, înainte de modificarea adusă prin Legea nr. 207/2018, avea următorul cuprins: „*Direcția Națională Anticorupție se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.*” Art. 87 alin. (1) din Legea nr. 304/2004, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 207/2008, prevede că „*Direcția Națională Anticorupție se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, la propunerea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în urma concursului organizat în acest sens, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.*” Potrivit art. 87 alin. (3) din Legea nr. 304/2004, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 207/2018, concursul constă într-un interviu susținut în fața Secției de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii și o probă având ca obiect evaluarea a minimum 5 rechizitorii alese aleatoriu, precum și a altor acte întocmite de candidați și considerate relevante de aceștia, din ultimii 5 ani de activitate.

16. Curtea reține că, pentru a fi numit în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorul trebuie să îndeplinească următoarele condiții: să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o anumită vechime în funcția de procuror sau judecător (de cel puțin 6 ani, potrivit Legii nr. 304/2004, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 207/2018; de cel puțin 8 ani, potrivit Legii nr. 304/2004, în forma modificată prin Legea nr. 207/2018; de cel puțin 10 ani, potrivit Legii nr. 304/2004, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018), să nu fi fost sancționat disciplinar (condiție introdusă prin Legea nr. 304/2004, în forma modificată prin Legea nr. 207/2018) și să fi fost declarați admiși (în urma unui interviu organizat de comisia constituită în acest scop, potrivit Legii nr. 304/2004, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 207/2018, sau în urma concursului prevăzut de Legea nr. 304/2004, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 207/2018).

17. Prin urmare, Curtea reține că, indiferent de modalitatea aleasă de legiuitor pentru accederea în funcția de procuror al Direcției Naționale Anticorupție (interviu sau concurs), condițiile de numire în această funcție sunt aceleași, și anume: bună pregătire profesională, conduită morală ireproșabilă, lipsa vreunei sancțiuni disciplinare (în noua reglementare) și o anumită vechime în funcția de procuror sau judecător.

18. În ceea ce privește revocarea din funcția de procuror al Direcției Naționale Anticorupție, legiuitorul a prevăzut că aceasta se face prin ordin al procurorului-șef al acestei direcții, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în două cazuri: a) al exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției; b) al aplicării unei sancțiuni disciplinare. Curtea reține, de asemenea, că, în ambele cazuri, ulterior revocării, potrivit art. 87 alin. (9) din Legea nr. 304/2004, „*La data încetării activității în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorul revine la parchetul de unde provine.*”

19. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât, pe de-o parte, (i) sintagma „*îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției*” este neclară, iar, pe de altă parte, (ii) dispozițiile legale criticate nu stabilesc o procedură pentru emiterea ordinului de revocare, singurul element procedural cerut fiind solicitarea avizului Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

20. Cu referire la prima critică formulată de autoare, Curtea reține că Direcția Națională Anticorupție este înființată și funcționează potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 18 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.643/C/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 21 mai 2015, cu modificările ulterioare, s-a aprobat Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție.

21. Atribuțiile generale ale funcției de procuror al Direcției Naționale Anticorupție sunt stabilite în art. 81 (care face parte din titlul IX — *Atribuțiile personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, capitolul I — Atribuțiile procurorilor/procurorilor militari* din regulamentul menționat anterior), iar atribuțiile specifice funcției de procuror al Direcției Naționale Anticorupție sunt stabilite în art. 82 din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție.

22. Referitor la înțelesul noțiunii „*exercitare necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției*”, Curtea constată că nici în cuprinsul art. 87 din Legea nr. 304/2004, nici în altă normă legală nu se definește această sintagmă. În cazul revocării pentru exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției de procuror al Direcției Naționale Anticorupție, legiuitorul nu prevede nicio normă referitoare la stabilirea unor criterii obiective de evaluare în cazul „*exercitării necorespunzătoare*” a atribuțiilor specifice funcției.

23. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013).

24. Totodată, Curtea a statuat, în esență, că o noțiune legală poate avea un conținut și un înțeles autonom diferite de la o lege la alta, cu condiția ca legea care utilizează termenul respectiv să îl și definească. *În caz contrar, destinatarul normei este acela care va stabili înțelesul acelei noțiuni, de la caz la caz, printr-o apreciere care nu poate fi decât una subiectivă și, în consecință, discreționară* (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 390 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 17 iulie 2014, paragraful 31, sau Decizia nr. 405 din

15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, paragraful 49). De asemenea, Curtea a constatat că legiuitorului îi revine obligația ca în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în respectarea principiului clarității și previzibilității legii (a se vedea în acest sens Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, precitată, paragraful 52).

25. Aplicând aceste considerente de principiu la textul de lege criticat, Curtea constată că revocarea pentru exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției de procuror al Direcției Naționale Anticorupție trebuie să fie consecința unei evaluări a modului de exercitare a atribuțiilor respective, evaluare efectuată în baza unor criterii obiective. Cu alte cuvinte, legea trebuie să prevadă criterii și condiții obiective pentru evaluarea de către procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție a exercitării atribuțiilor specifice funcției de procuror al Direcției Naționale Anticorupție, întrucât concluzia rezultată în urma evaluării, în sensul că exercitarea atribuțiilor specifice a fost făcută în mod necorespunzător, conduce la încetarea activității acestuia în cadrul Direcției Naționale Anticorupție. Or, nereglementarea unor criterii obiective de evaluare a modului în care un procuror al Direcției Naționale Anticorupție și-a exercitat atribuțiile specifice funcției determină lipsa de claritate și de previzibilitate a sintagmei „*în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției*” cuprinse în art. 87 alin. (8) din Legea nr. 304/2004.

26. Cât privește motivele de neconstituționalitate potrivit cărora textul de lege criticat nu reglementează o procedură de revocare a procurorilor Direcției Naționale Anticorupție, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției, Curtea reține că normele criticate instituie un caz de încetare a activității procurorului în cadrul acestei direcții. Chiar dacă, potrivit art. 87 alin. (9) din Legea nr. 304/2004, la data încetării activității în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorul revine la parchetul de unde provine, textul de lege criticat reglementează un aspect al carierei procurorului, ce ține de statutul magistraților. Or, statutul juridic al unei categorii de personal este reprezentat de dispozițiile de lege referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă în care se află respectiva categorie (a se vedea în acest sens Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 25 aprilie 2016, paragraful 19).

27. Statutul judecătorilor și procurorilor este consacrat la nivel constituțional în art. 125 (*Statutul judecătorilor*) și în art. 132 (*Statutul procurorilor*), dispoziții care fac parte din titlul III — *Autoritățile publice*, capitolul VI — *Autoritatea judecătorească*, secțiunea 1 — *Instanțele judecătorești* (art. 124—130) și secțiunea a 2-a — *Ministerul Public* (art. 131 și 132). Dispozițiile art. 132 din Constituție stabilesc că procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției, iar funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior. La nivel infraconstituțional, statutul magistraților este reglementat prin Legea nr. 303/2004.

28. Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că reglementarea aspectelor privind cariera magistraților trebuie realizată prin lege. În acest sens, prin Decizia nr. 588 din 21 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 20 octombrie 2017,

paragraful 23, Curtea a reținut că, *a fortiori*, în situația magistraților, al căror statut este consacrat la nivel constituțional în art. 125 (*Statutul judecătorilor*) și în art. 132 (*Statutul procurorilor*), elementele esențiale referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă al acestora trebuie reglementate prin lege.

29. Aplicând aceste considerente jurisprudențiale la textul de lege criticat, Curtea constată că revocarea din funcția de procuror al Direcției Naționale Anticorupție reprezintă un aspect esențial al raportului juridic de muncă și al carierei procurorului. Or, Curtea constată că nici textul de lege criticat, nici alt text din cuprinsul Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, al Legii nr. 304/2004 ori al Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii nu prevede vreo procedură de evaluare a exercitării atribuțiilor procurorului sau vreo procedură similară cercetării prealabile, în baza căreia să se poată constata, ținând cont de criterii obiective, de către procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție, exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției de către procurorii Direcției Naționale Anticorupție. De pildă, nu se reglementează modul în care persoana vizată ia cunoștință de aspectele constatate, posibilitatea persoanei vizate de a fi ascultată ori posibilitatea de a contesta aspectele constatate, textul criticat stabilind doar că procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție poate revoca procurorii Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției.

30. Totodată, Curtea reține că solicitarea/emiterea, în mod obligatoriu, a unui aviz de către Consiliul Superior al Magistraturii nu acoperă viciile constatate anterior, ținând cont și de faptul că avizul menționat are un caracter consultativ. Mai mult, legiuitorul nu a prevăzut în cadrul procedurii de emitere a avizului Consiliului Superior al Magistraturii posibilitatea de citare a procurorului vizat de revocare.

31. În acest context, Curtea reține că, potrivit art. 132 alin. (1) din Constituție, „*Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției*”. Conform jurisprudenței Curții, în virtutea statutului procurorilor consacrat de Constituție, controlul ierarhic în activitatea acestora presupune *eo ipso* posibilitatea efectuării actelor și lucrărilor din dosarele de urmărire penală chiar de către procurorul ierarhic superior, care controlează activitatea procurorilor din subordinea sa (Decizia nr. 90 din 27 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 1 martie 2011). Totodată, prin Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 15 februarie 2018, paragraful 147, Curtea a reținut că „*transpunerea în plan legal a principiului constituțional al controlului ierarhic pe care se fundamentează activitatea procurorilor în România o constituie prevederile art. 65 din Legea nr. 304/2004. Potrivit acestor din urmă dispoziții, «(1) Procurorii din fiecare parchet sunt subordonați conducătorului parchetului respectiv. (2) Conducătorul unui parchet este subordonat conducătorului parchetului ierarhic superior din aceeași circumscripție. (3) Controlul exercitat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție, de procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sau de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel asupra procurorilor din subordine se poate realiza direct sau prin procurori anume desemnați.»*” De asemenea, Curtea a reținut

că, „indiferent de modul de numire în funcțiile de conducere în cadrul parchetelor, potrivit principiului constituțional al controlului ierarhic pe care se fundamentează activitatea procurorilor, toți aceștia sunt subordonați procurorului general al Parchetului de pe lângă Î.C.C.J.” (Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018, precitată, paragraful 150).

32. Cu toate acestea, Curtea constată că principiul constituțional al controlului ierarhic nu poate avea semnificația că revocarea procurorului pentru exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției poate fi dispusă de procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție în lipsa unor criterii obiective de evaluare a modului de exercitare a atribuțiilor respective și fără reglementarea unei proceduri de revocare a procurorilor Direcției Naționale Anticorupție. În aceste condiții, Curtea constată că lipsa unor norme care să prevadă, pe de o parte, criteriile și condițiile revocării procurorilor Direcției Naționale Anticorupție, în caz de exercitare necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției, iar, pe de altă parte, procedura revocării pentru exercitare necorespunzătoare a atribuțiilor specifice determină neclaritatea și impredictibilitatea textului de lege criticat, contrar dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, referitoare la principiul legalității, în dimensiunea sa referitoare la calitatea legii. Cu alte cuvinte, Curtea constată că dispozițiile art. 87 alin. (8) din Legea nr. 304/2004 nu creează cadrul clar, predictibil și lipsit de echivoc cu privire la condițiile și procedura de revocare a procurorului Direcției Naționale Anticorupție, pentru exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției.

33. În ceea ce privește revocarea din funcția de procuror al Direcției Naționale Anticorupție, Curtea reamintește că, potrivit textului de lege criticat, aceasta se poate dispune în două cazuri, și anume „în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 100 lit. b)—e) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare”. În aceste condiții de reglementare, Curtea reține că revocarea în cazul unei abateri disciplinare constatate și sancționate constituie o ipoteză distinctă a revocării din funcția de procuror al Direcției Naționale Anticorupție în raport cu revocarea în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției, conjuncția „sau”, cu funcție disjunctivă, având înțelesul curent din limba română — ori/fie, în concret legând noțiuni care se exclud ca alternative.

34. Cât privește faptele ce constituie abatere disciplinară sancționată prin aplicarea unor sancțiuni disciplinare, Curtea observă că, în cadrul controlului de constituționalitate a priori asupra art. I pct. 157 [cu referire la art. 99 lit. r)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în noua sa redactare, potrivit căreia constituie abatere disciplinară „r) nemotivarea hotărârilor judecătorești sau a actelor judiciare ale procurorului, în termenele prevăzute de lege”, prin Decizia nr. 45 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 5 martie 2018, paragraful 231, a reținut că orice abatere disciplinară se săvârșește cu vinovăție, art. 247 alin. (2) din Codul muncii fiind clar în această privință: „Abaterea disciplinară este o faptă în legătură cu munca și care constă într-o acțiune sau inacțiune săvârșită cu vinovăție de către salariat, prin care acesta a încălcat normele legale, regulamentul intern, contractul individual de muncă sau contractul colectiv de muncă aplicabil, ordinele și dispozițiile legale ale conducătorilor ierarhici.” Codul muncii se aplică și raporturilor de muncă

reglementate prin legi speciale, numai în măsura în care acestea nu conțin dispoziții specifice derogatorii; or, Legea nr. 303/2004 nu cuprinde dispoziții derogatorii cu privire la definirea abaterii disciplinare (a se vedea art. 98 și următoarele), astfel că ipotezele reglementate ca abateri disciplinare, precum cea analizată, nu pot exceda noțiunii gen. Așadar, nu poate fi considerată abatere disciplinară săvârșirea unei fapte fără existența elementului de vinovăție, drept care se reține încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, revenind legiuitorului obligația de a pune de acord acest text cu cele stabilite anterior.

35. Analizând reglementările referitoare la răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor, cuprinse în titlul IV al Legii nr. 303/2004, Curtea observă că legiuitorul a definit noțiunile folosite în reglementarea conținutului abaterilor disciplinare. Astfel, potrivit art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004, constituie abatere disciplinară „*exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență*”, iar art. 99¹ din aceeași lege definește atât reaua-credință („*atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane*”), cât și grava neglijență („*atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual*”).

36. Totodată, Curtea observă că procedura disciplinară în cazul judecătorilor și procurorilor, prevăzută de Legea nr. 317/2004, ce include faza cercetării disciplinare, respectă toate garanțiile dreptului la apărare și ale dreptului la un proces echitabil. Astfel cum a reținut Curtea în jurisprudența sa referitoare la materia răspunderii disciplinare a magistraților, legiuitorul român a adoptat o reglementare similară cu cea a altor țări din Europa, prevăzând o fază administrativă, în cadrul căreia cercetarea disciplinară se efectuează de inspectorii din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru judecători, respectiv din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru procurori, și o fază juridicțională, care se desfășoară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit dispozițiilor Legii nr. 317/2004 și ale Codului de procedură civilă, asigurându-se respectarea principiului contradictorialității, magistratul în cauză fiind citat, putând fi reprezentat de un alt judecător sau procuror ori asistat sau reprezentat de avocat, având dreptul să ia cunoștință de toate actele dosarului și să solicite administrarea de probe în apărare. Împotriva hotărârii de sancționare a secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii există o cale de atac, și anume recursul în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, recurs care este unul devolutiv (a se vedea în acest sens Decizia nr. 381 din 31 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 20 iulie 2018). Acesta este și sensul dispozițiilor constituționale ale art. 134 alin. (2), potrivit căruia „*Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor (...)*”, și ale art. 134 alin. (3), potrivit căruia „*Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție*”.

37. Așadar, Curtea constată că, în cazul revocării procurorilor Direcției Naționale Anticorupție pentru aplicarea unei sancțiuni disciplinare, revocarea dispusă prin ordin al procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție are loc doar după ce s-a constatat abaterea disciplinară (prevăzută la art. 99 din Legea nr. 303/2004) și s-a aplicat sancțiunea disciplinară (prevăzută la art. 100 din Legea nr. 303/2004) de către Consiliul Superior al Magistraturii, potrivit procedurii reglementate de

Legea nr. 317/2004, cu posibilitatea de a se ataca hotărârea de sancționare la Înalta Curte de Casație și Justiție. Cu alte cuvinte, în această ipoteză, procurorului vizat de revocare i se asigură toate garanțiile dreptului la un proces echitabil și ale dreptului la apărare. În schimb, în ipoteza revocării din funcție a procurorilor Direcției Naționale Anticorupție pentru exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției, legea prevede doar că emiterea ordinului de revocare se face de către procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

38. Cu toate că, potrivit textului de lege criticat, revocarea în cazul unei abateri disciplinare constatate și sancționate constituie o ipoteză distinctă a revocării din funcția de procuror al Direcției Naționale Anticorupție în raport cu revocarea în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției, exercitarea necorespunzătoare a acestora din urmă reprezintă, totuși, o faptă în legătură cu munca și poate consta în orice acțiune sau inacțiune săvârșită cu vinovăție de către angajat (*lato sensu*), prin care acesta a încălcat normele legale, regulamentul intern, ordinele și dispozițiile legale ale conducătorilor ierarhici. Curtea reține însă că acest lucru nu are semnificația unei identități de natură juridică a faptei de exercitare necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției cu fapta ce constituie abatere disciplinară, însă conținutul juridic al celor două noțiuni este similar. Cu alte cuvinte, deși exercitarea necorespunzătoare de către procurorul Direcției Naționale Anticorupție a atribuțiilor specifice funcției nu poate fi calificată ca abatere disciplinară, protecția juridică a acestuia — din perspectiva existenței unui control judiciar efectiv — se impune a fi garantată, în vederea respectării drepturilor fundamentale de acces la justiție, a unui proces echitabil și a dreptului la apărare. De altfel, prin Decizia nr. 45 din 30 ianuarie 2018, precitată, paragraful 121, Curtea a statuat că fiecare aspect ce ține de statutul judecătorului „trebuie supus unui control judiciar efectiv”.

39. Cu privire la acest aspect, Curtea observă că procurorul Direcției Naționale Anticorupție revocat pentru exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției poate ataca în

contencios administrativ ordinul de revocare din funcție, emis de procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție — cadru procesual în care a fost invocată și prezenta excepție de neconstituționalitate, prin aceasta fiind asigurat accesul la un control judiciar, în acord cu dispozițiile constituționale invocate. Acest aspect nu exclude însă ca, în cadrul procedurii de revocare, procurorul Direcției Naționale Anticorupție vizat de revocare să fie citat, să ia cunoștință de toate actele dosarului de revocare, să solicite administrarea de probe în apărare, anterior emiterii ordinului de revocare, așadar, să i se asigure toate garanțiile dreptului la apărare specifice procedurii de sancționare disciplinară urmată de revocare.

40. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, prin Hotărârea din 21 iunie 2016, pronunțată în Cauza *Ramos Nunes De Carvalho E Sá împotriva Portugaliei*, paragraful 98, a considerat că garanția organizării unei ședințe publice, în cadrul procedurii disciplinare împotriva judecătorilor, contribuie la echitatea acesteia, în sensul art. 6 paragraful 1, prin intermediul unei proceduri cu caracter contradictoriu, la cel mai înalt nivel de transparență față de judecători și societate, și la acordarea tuturor garanțiilor unui proces echitabil. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a observat că a existat o controversă asupra faptelor și că sancțiunile la care reclamanta risca să fie supusă aveau un caracter grav, fiind de natură să aducă prejudicii reputației profesionale și credibilității reclamantei (a se vedea, *mutatis mutandis*, Hotărârea din 4 martie 2014, pronunțată în Cauza *Grande Stevens și alții împotriva Italiei*, paragraful 122).

41. În concluzie, Curtea constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 87 alin. (8) din Legea nr. 304/2004, în ceea ce privește sintagma „*în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției*” — care nu precizează criteriile, condițiile și procedura revocării în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției de procuror al Direcției Naționale Anticorupție — încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) din Constituție referitoare la calitatea legii, ale art. 21 privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

42. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi*),

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 457/33/2019* și constată că sintagma „*în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției*” din cuprinsul dispozițiilor art. 87 alin. (8) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

*) Cu opinia separată, în sensul celei de la Decizia Curții Constituționale nr. 384 din 18 iunie 2020, a doamnei judecător Livia Doina Stanciu și a doamnei judecător Elena-Simina Tănăsescu, la care se alătură doamna judecător Mihaela Ciochină și doamna judecător Laura-Iuliana Scântei.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

privind aprobarea constituirii Comisiei Naționale pentru Desegregare Școlară

Având în vedere:

— prevederile art. 79, 80 și 81 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările ulterioare;

— prevederile art. 1 alin. (3) din Ordinul ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior;

— prevederile art. 10 alin. (1) din Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 6.134/2016 privind interzicerea segregării școlare în unitățile de învățământ preuniversitar;

— Referatul nr. 136b/MD din 17.10.2023 privind constituirea Comisiei Naționale pentru Desegregare Școlară,

în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă constituirea Comisiei Naționale pentru Desegregare Școlară în următoarea componență:

a) președinte: Marian Daragiu, subsecretar de stat;

b) membri:

1. Alexandru Szepesi, Direcția generală minorități și relația cu Parlamentul;

2. Octavia Mihaela Borș Georgescu, Cabinet secretar de stat;

3. Adrian Marius Bărbulescu, director Direcția generală management resurse umane și rețea școlară;

4. Anca-Denisa Petrache, director Direcția formare continuă;

5. Luminița Stoian, Direcția generală învățământ preuniversitar;

6. Lucian Voinea, Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație;

7. Mariana Dogaru, Agenția Română pentru Asigurarea Calității și Inspecție în Învățământul Preuniversitar;

8. Ecaterina Vrășmaș, Universitatea București;

9. Miruna Croitoru, Consiliul Național al Elevilor;

10. Rafaela-Alexandra Barac-Bologa, Consiliul Național al Elevilor;

11. Iulian Cristache, Federația Națională a Asociațiilor de Părinți;

12. Eugen Ilea, Federația Națională a Asociațiilor de Părinți;

13. Cornelia Popa Stavri, Federația Sindicatelor Libere din Învățământ;

14. Valeriu Partene, Federația Sindicatelor din Educație „Spiru Haret”;

15. Maria Madălina Turza, Centrul European pentru Drepturile Copiilor cu Dizabilități;

16. Luminița Costache, Fondul Națiunilor Unite pentru Copii — UNICEF;

17. Gelu Duminiță, Fundația Agenția de Dezvoltare Comunitară „Împreună”;

18. Delia-Mădălina Grigore, Asociația „Amare Romentza”;

c) secretariat tehnic:

1. Marius Căldăraru, Direcția generală minorități și relația cu Parlamentul;

2. Cecilia Iuga, Direcția formare continuă;

3. Maria Cristina Marin, Direcția generală pentru implementarea proiectului „România Educată”.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației,
Ligia Deca

București, 20 decembrie 2023.

Nr. 6.831.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 3 din 4 ianuarie 2024

SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII
Nr. 9.511 din 27 octombrie 2023

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
Nr. M.269 din 21 decembrie 2023

SERVICIUL DE TELECOMUNICAȚII SPECIALE
Nr. 545 din 23 noiembrie 2023

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Nr. 196 din 13 decembrie 2023

SERVICIUL DE INFORMAȚII EXTERNE
Nr. 402 din 8 noiembrie 2023

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Nr. 167 din 18 ianuarie 2024

SERVICIUL DE PROTECȚIE ȘI PAZĂ
Nr. 3.574 din 29 noiembrie 2023

ORDIN

privind aprobarea Normelor proprii de aplicare a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, adaptate la specificul organizării asistenței medicale în rețeaua sanitară a ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, aplicabile în relațiile contractuale dintre Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și furnizorii de servicii medicale și medicamente care aparțin acestei rețele

În temeiul art. 51 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 56/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 458/2001, și al art. 192 alin. (3) din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 23 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 din Legea nr. 92/1996 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Telecomunicații Speciale, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (3) din Legea nr. 1/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (3) din Legea nr. 191/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Protecție și Pază, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, ministrul apărării naționale, ministrul afacerilor interne, ministrul justiției, directorul Serviciului Român de Informații, directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale, directorul Serviciului de Informații Externe și directorul Serviciului de Protecție și Pază emit prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă Normele proprii de aplicare a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, adaptate la specificul organizării asistenței medicale în rețeaua sanitară a ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, aplicabile în relațiile contractuale dintre Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și furnizorii de servicii medicale și medicamente care aparțin acestei rețele, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Relațiile contractuale dintre Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale se vor derula în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.857/441/2023 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin sunt valabile pe toată perioada de valabilitate a Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.857/441/2023 privind aprobarea Normelor metodologice

de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila
p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat
p. Ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despescu,
secretar de stat
p. Ministrul Justiției,
Cătălin George Șerban,
secretar de stat

sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul Serviciului Român de Informații,
Răzvan Ionescu
Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,
Ionel-Sorin Bălan
p. Directorul Serviciului de Informații Externe,
Ioan-Octavian Brița
Directorul Serviciului de Protecție și Pază,
Lucian-Silvan Pahonțu

ANEXĂ

NORME PROPRII

de aplicare a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, adaptate la specificul organizării asistenței medicale în rețeaua sanitară a ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, aplicabile în relațiile contractuale dintre Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și furnizorii de servicii medicale și medicamente care aparțin acestei rețele

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentele norme stabilesc reguli de aplicare a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 521/2023, denumit în continuare *Contract-cadru*, adaptate la specificul organizării asistenței medicale în rețeaua sanitară proprie a ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești.

(2) Prevederile prezentelor norme, în măsura în care nu dispun altfel, se completează cu dispozițiile Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.857/441/2023 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Furnizorii de servicii medicale din rețeaua sanitară a ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești sunt cei prevăzuți la art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 56/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 458/2001.

Art. 3. — Atribuțiile ce revin, potrivit normelor legale în vigoare, direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București în domeniul asistenței medicale în sistemul asigurărilor sociale de sănătate sunt exercitate de către direcțiile medicale sau structurile similare din ministerele și instituțiile centrale cu rețea sanitară proprie care pot fi organizate conform titlului I „Sănătatea publică” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) În vederea încheierii contractului, furnizorii de servicii medicale din rețeaua apărării, ordinii publice, siguranței

naționale și autorității judecătorești vor prezenta documentele prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 521/2023, cu modificările și completările ulterioare, și în anexele pe tipuri de asistență din Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.857/441/2023 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare. Certificatul de înregistrare în registrul unic al cabinetelor medicale este asimilat cu actul de înființare a furnizorilor de servicii medicale.

(2) În vederea încheierii contractului de furnizare de medicamente, furnizorii din rețeaua apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești vor prezenta documentele prevăzute la capitolul XI „Medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu” din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 521/2023, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția certificatului de înmatriculare la registrul comerțului.

(3) Prin *act de înființare a furnizorului* se înțeleg inclusiv ordinele legale de înființare emise de ministerele și instituțiile din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești.

Art. 5. — (1) Pentru documentele necesare încheierii contractelor de furnizare de servicii medicale și medicamente, ce conțin informații clasificate potrivit legii, datorate specificului instituției respective, reprezentantul legal va depune o declarație pe propria răspundere prin care își va asuma existența și conformitatea cu cerințele pentru documentele respective.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se prezintă spre verificare de către reprezentanții legali ai furnizorilor, la sediul acestora, numai persoanelor nominalizate, potrivit specialităților și competențelor, de către Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, agreeate de instituțiile cu legi specifice de organizare și funcționare din a căror structură fac parte respectivii furnizori. Fac excepție de la activitatea de agreeare persoanele din cadrul compartimentului de control al Casei

Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

(3) Persoanele cu drept de control aparținând Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, prevăzute la alin. (2), vor avea acces la informațiile clasificate potrivit legii, în condițiile și prin respectarea procedurilor prevăzute de lege.

Art. 6. — (1) Asigurații care plătesc contribuția pentru asigurările sociale de sănătate, indiferent de casa de asigurări de sănătate unde aceștia sunt luați în evidență, precum și cei din categoriile de persoane prevăzute la art. 224 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care solicită servicii medicale furnizorilor din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, vor face dovada calității lor potrivit reglementărilor legale în vigoare.

(2) Pentru persoanele private de libertate definite conform art. 2 lit. d) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția persoanelor arestate la domiciliu, în scopul evitării dublei plăți, instituțiile în evidența cărora se află acestea au obligația de a informa Casa Națională de Asigurări de Sănătate și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești despre starea de fapt a acestora pentru a fi scoase de către aceste instituții din listele de capitație ale medicilor de familie de la data privării de libertate, precum și la data eliberării.

(3) Datele referitoare la persoanele de la alin. (2) vor fi transmise în baza protocolului încheiat între aceste instituții, Casa Națională de Asigurări de Sănătate și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

(4) În toată perioada în care persoanele sunt private de libertate, acestea devin asigurate ale Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, pe listele de capitație ale medicilor de familie care sunt în relație contractuală cu aceasta.

(5) După eliberarea din instituția de detenție, persoanele prevăzute la alin. (2) pot reveni în evidența casei de asigurări la care au fost anterior în evidență sau pot opta să fie luați în evidența altei case de asigurări de sănătate și se pot înscrie pe lista oricărui medic de familie.

Art. 7. — (1) Furnizorii de servicii medicale și medicamente din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești care, potrivit reglementărilor specifice și restricțiilor interne din domeniul securității datelor, nu pot fi conectați la internet realizează evidența serviciilor efectuate și prescrierea rețetelor electronice în regim offline.

(2) Furnizorii de servicii medicale și medicamente prevăzuți la alin. (1) vor respecta modalitatea de raportare offline utilizată în prezent și de la data punerii în funcțiune a sistemului de raportare în timp real, respectiv raportarea activității zilnice realizate conform contractelor de furnizare de servicii medicale și medicamente, cu respectarea normelor de securitate impuse de lege.

Art. 8. — Modalitatea de decontare a contribuției personale pentru medicamente, dispozitive medicale și unele servicii medicale, precum și a coplății pentru servicii medicale spitalicești acordate în regim de spitalizare continuă și pentru servicii de medicină fizică și de reabilitare — serii de proceduri, pentru asigurații care beneficiază de asistență medicală gratuită în baza unor legi speciale, se stabilește prin ordine ale miniștrilor și ale conducătorilor instituțiilor din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești.

CAPITOLUL II Asistența medicală primară

SECȚIUNEA 1 Modalități de contractare

Art. 9. — (1) Pentru cabinetele medicale de unitate/infirmerii, contractul de furnizare de servicii medicale în asistența medicală primară se încheie între spitalul militar, penitenciarul-spital sau alte unități sanitare care gestionează activitățile medicale din aceste cabinete și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, conform reglementărilor specifice.

(2) Pentru medicii în specialitatea medicină de familie care își desfășoară activitatea în sistemul penitenciar, programul de lucru de 35 de ore/săptămână este adaptat, pe zile, în funcție de cerințele legislației execuțional-penale și de nevoile sistemului, aceștia putând fi desemnați, indiferent de funcția pe care o ocupă, și ca medici cu licență de înlocuire.

(3) În cazul lipsei de încadrare temporară cu medic în unitățile din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, aspect care generează imposibilitatea asigurării asistenței medicale primare pacienților, se organizează, pe toată perioada derulării situației, preluarea activității medicale de către alți medici din cadrul unității proprii sau al unei unități subordonate, prin reglementări interne specifice fiecărei instituții.

(4) În situații temeinic justificate, preluarea activității medicale poate fi realizată și de către medici încadrați în unități din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, aflate în subordinea unui alt ordonator principal de credite decât cel în subordinea căruia se află unitatea care se confruntă cu imposibilitatea asigurării asistenței medicale primare pacienților, pe baza unei convenții de înlocuire, conform normelor legale în vigoare, cu acceptul conducerii ambelor unități.

Art. 10. — Contractul de furnizare de servicii medicale în asistența medicală primară pentru cabinetele medicale aflate în structura/gestionarea centrelor medicale de diagnostic și tratament și/sau unităților sanitare cu paturi din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești se încheie de reprezentantul legal al acestora și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

Art. 11. — Numărul minim de persoane înscrise pe listele medicilor de familie care își desfășoară activitatea în cabinetele medicale aparținând ministerelor și instituțiilor centrale cu rețea sanitară proprie se stabilește de către direcțiile medicale sau structurile similare din ministerele și instituțiile din sistemul național de apărare în funcție de organizarea, funcționarea și necesarul de servicii medicale.

Art. 12. — Medicii de familie din ministerele și instituțiile apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești care au legi specifice de funcționare și reglementări stricte de protecție a datelor personalului și angajatorului raportează numeric în vederea decontării serviciile medicale (per capita, pe serviciu). Evidența nominală a asiguraților și a serviciilor acordate acestora va fi realizată și actualizată permanent la nivelul fiecărui medic și va fi verificată periodic de către Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, prin intermediul persoanelor agreeate.

Art. 13. — Pentru medicii de familie din ministerele și instituțiile apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești care își desfășoară activitatea în relație contractuală cu Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, în cazul rezilierii sau încetării unui contract, precum și în cazul decedului medicului, fișele medicale ale persoanelor înscrise pe lista medicului de familie rămân în cadrul unității sanitare în care medicul de familie și-a desfășurat activitatea și vor fi redistribuite,

prin grija furnizorului, unui alt medic de familie din structura unității respective.

Art. 14. — Formularele de raportare stabilite prin ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate vor fi adaptate la specificul organizării furnizorilor de servicii medicale și întocmite conform modelelor comunicate de Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, în format electronic, și vor fi asumate de reprezentantul legal al furnizorului prin semnătura electronică extinsă/calificată.

SECȚIUNEA a 2-a

Modalități de plată

Art. 15. — Pentru cabinetele medicale în care se acordă asistență medicală persoanelor private de libertate, decontarea activității de asistență medicală primară se face în urma raportării și validării lunare a serviciilor efectuate, transmise în format electronic, în formatul solicitat de Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, pe baza facturilor care se vor transmite de furnizorii de servicii medicale după publicarea prezentelor norme. Formularele și documentele justificative necesare raportărilor lunare sunt implementate în cadrul aplicațiilor informatice destinate acestor categorii de contracte.

Art. 16. — Plata furnizorilor de servicii medicale pentru asistența medicală acordată pentru persoanele private de libertate se efectuează pe baza raportărilor, după formulele de mai jos, adaptate formularelor de raportare stabilite prin ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

Modalitățile de plată sunt:

a) plata per capita, care se calculează după formula:

— total număr de persoane private de libertate în fiecare zi a lunii/Număr de zile calendaristice ale lunii respective = număr mediu de persoane private de libertate din luna respectivă;

— număr mediu de persoane private de libertate dintr-o lună se va stabili distinct, în raport cu grupele de vârstă și gen, respectiv pentru: grupa de vârstă 4—18 ani, indiferent de gen; grupa de vârstă 19—39 de ani, persoane de gen masculin; grupa de vârstă 19—39 de ani, persoane de gen feminin; grupa de vârstă 40—59 de ani, persoane de gen masculin; grupa de vârstă 40—59 de ani, persoane de gen feminin; grupa de vârstă 60 de ani și peste, indiferent de gen;

— număr mediu de persoane private de libertate — grupa de vârstă 4—18 ani (indiferent de gen) pe lună $\times 8,4/12$ = număr de puncte neajustate pe lună pentru grupa de vârstă 4—18 ani, indiferent de gen;

— număr mediu de persoane private de libertate — grupa de vârstă 19—39 de ani, persoane de gen masculin, pe lună $\times 3,15/12$ = număr de puncte neajustate pe lună pentru grupa de vârstă 19—39 de ani, persoane de gen masculin;

— număr mediu de persoane private de libertate — grupa de vârstă 19—39 de ani, persoane de gen feminin, pe lună $\times 4,2/12$ = număr de puncte neajustate pe lună pentru grupa de vârstă 19—39 de ani, persoane de gen feminin;

— număr mediu de persoane private de libertate — grupa de vârstă 40—59 de ani, persoane de gen masculin, pe lună $\times 7,35/12$ = număr de puncte neajustate pe lună pentru grupa de vârstă 40—59 de ani, persoane de gen masculin;

— număr mediu de persoane private de libertate — grupa de vârstă 40—59 de ani, persoane de gen feminin, pe lună $\times 8,4/12$ = număr de puncte neajustate pe lună pentru grupa de vârstă 40—59 de ani, persoane de gen feminin;

— număr mediu de persoane private de libertate — grupa de vârstă 60 de ani și peste, indiferent de gen, pe lună $\times 11,55/12$ = număr de puncte neajustate pe lună pentru grupa de vârstă 60 de ani și peste, indiferent de gen;

b) plata pe serviciu medical, exprimată în puncte, pentru fiecare medic de familie, în funcție de numărul de servicii efectuate și validate conform Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.857/441/2023 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea

pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 17. — Pentru personalul angajat în instituțiile și ministerele din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești și pentru persoanele private de libertate, Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești validează și decontează serviciile medicale raportate de medicii de familie care, ca urmare a ordinelor/deciziilor generate de specificul activității și dispozițiilor organelor judiciare, asigură, pe perioadă limitată de timp, asistența medicală primară acestora. În cazul categoriilor enunțate mai sus, la terminarea valabilității ordinelor/dispozițiilor organelor judiciare, asigurații se pot înscrie pe lista unui medic de familie, conform dispozițiilor legale.

Art. 18. — (1) Pentru perioada de absență motivată a medicului de familie care acordă asistență medicală primară, ministerele și instituțiile în a căror subordine se află acesta organizează preluarea activității medicale de către un alt medic cu licență de înlocuire/medic de familie din cadrul furnizorului de servicii medicale din asistența medicală primară și comunică despre aceasta Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești. Perioadele de absență motivată a medicului de familie se referă la: incapacitate temporară de muncă, concediu de sarcină/lăuzie, concediu pentru creșterea și îngrijirea copilului până la 2 ani, respectiv a copilului cu handicap până la împlinirea de către acesta a vârstei de 3 ani, concediul pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 12 ani, iar în cazul copilului cu handicap pentru afecțiuni intercurente până la împlinirea vârstei de 18 ani, vacanță, studii medicale de specialitate și rezidențiat în specialitatea medicina de familie, perioadă cât ocupă funcții de demnitate publică alese sau numite, perioadă în care unul dintre soți îl urmează pe celălalt trimis în misiune permanentă în străinătate sau să lucreze într-o organizație internațională în străinătate, precum și la următoarele situații: citații de la instanțele judecătorești sau alte organe care au dreptul, potrivit legii, de a solicita prezența la instituțiile respective, participare la manifestări organizate pentru obținerea de credite de educație medicală continuă, în scopul realizării punctajului necesar acreditării de către Colegiul Medicilor din România.

Medicul este obligat ca, în cazul în care se află în una din situațiile menționate mai sus, cu excepția perioadei de vacanță, să depună/transmită (cu semnătură electronică extinsă/calificată) la casa de asigurări de sănătate documentul justificativ care atestă motivul absenței.

(2) Pentru perioadele în care medicul din instituțiile și ministerele cu rețele sanitare proprii, care acordă asistență medicală primară, absentează din motive prevăzute de legislația în vigoare și/sau în situațiile generate de specificul activității acestora (misiuni în teatrele de operații, misiuni și detașări pe perioade neprecizate în alte localități, participarea la activități de lungă durată), care presupun imposibilitatea asigurării asistenței medicale pacienților de pe lista proprie, se organizează, pe toată perioada derulării acestora, preluarea activității medicale de către alți medici din cadrul unității proprii sau al unei unități subordonate, prin reglementări interne specifice fiecărei instituții.

(3) Pentru situațiile de înlocuire pe bază de reciprocitate, medicul de familie înlocuit va depune/transmite (cu semnătură electronică extinsă/calificată) la casa de asigurări de sănătate, cu cel puțin o zi lucrătoare anterior perioadei de absență, un exemplar al convenției de reciprocitate conform modelului prevăzut în anexa nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.857/441/2023, cu modificările și completările ulterioare, și va afișa la cabinetul medical numele și programul medicului înlocuitor, precum și adresa cabinetului unde își desfășoară activitatea. Înlocuirea medicului absent pe bază de reciprocitate

Între medici se face pentru o perioadă cumulată de maximum 60 de zile lucrătoare pe an calendaristic.

(4) Preluarea activității medicale menționate la alin. (1) și (2) se realizează în baza convenției de înlocuire, conform anexei nr. 4 și anexei nr. 5 (convenție de înlocuire sau convenție de reciprocitate) la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.857/441/2023 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, care se adaptează în mod corespunzător.

Art. 19. — Direcțiile medicale sau alte structuri similare acestora din cadrul ministerelor și instituțiilor din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești vor pune la dispoziția Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești liste cuprinzând medicii cu licență de înlocuire, fără obligații contractuale din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, inclusiv medici pensionari sau disponibilizați, care pot prelua activitatea în condițiile legii.

Art. 20. — (1) Pentru perioadele de absență mai mici de 30 de zile a medicului care acordă asistență medicală primară din instituțiile și ministerele cu rețele sanitare proprii se organizează preluarea activității medicale de către un alt medic prin reglementări interne specifice fiecărei instituții.

(2) Obligațiile medicului înlocuitor sunt cele prevăzute în contractul încheiat de reprezentantul legal al furnizorului de servicii medicale cu Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

(3) În desfășurarea activității medicul înlocuitor va păstra evidențele primare în registrul de consultații al medicului înlocuit și va folosi parafa proprie.

(4) Raportarea activității medicale se va face de către medicul înlocuit, conform evidențelor primare din registrul de consultații.

(5) Preluarea activității medicale menționate la alin. (1) se realizează în baza convenției de înlocuire, conform anexei nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.857/441/2023 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, care se adaptează în mod corespunzător.

Art. 21. — (1) Schimbarea medicilor de familie din cabinetele medicale de unitate/infirmierii, din cabinetele medicale aflate în structura/gestionarea centrelor medicale de diagnostic și tratament, respectiv spitalelor din rețelele sanitare aparținând ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, cu excepția penitenciarelor-spital, se face, în condițiile legii, numai cu informarea reprezentantului legal al furnizorului și a Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

(2) În situațiile generate de specificul activității personalului Ministerului Afacerilor Interne care se deplasează în interes de serviciu, schimbarea medicului de familie se face în baza solicitării reprezentantului legal al furnizorului și a cererii de înscriere prin transfer prevăzute la pct. II din anexa nr. 2A la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.857/441/2023 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor

medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 22. — (1) Lista cuprinzând cabinetele medicale și condițiile specifice sistemului în care se acordă asistență medicală primară la care se aplică majorări se stabilește anual de direcțiile medicale sau de alte structuri similare din ministerele și instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești în cadrul rețelilor sanitare proprii împreună cu Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, cu referate justificative bine întemeiate și în limita fondului aprobat (cabinete aresturi, cabinete penitenciare, zone izolate etc.)

(2) Criteriile de stabilire a cabinetelor medicale la care se pot aplica majorări vor fi înaintate de direcțiile medicale sau de alte structuri similare din ministerele și instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești spre avizare Ministerului Sănătății.

CAPITOLUL III

Modul de prescriere, eliberare și decontare a medicamentelor cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu

Art. 23. — În vederea decontării medicamentelor cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu, farmaciile transmit casei de asigurări de sănătate facturile, borderourile centralizatoare în format electronic și înaintază componenta prescriere și eliberare pentru prescripțiile medicale tip offline (cele ale căror serii încep cu litera „F”), precum și prescripțiile medicale cu regim special pentru stupefiante și psihotrope (rețete de tip TAB). Prescripțiile medicale electronice tip online (cele ale căror serii încep cu litera „N”), inclusiv cele care în SIPE apar ca offline — cu eliberarea făcută înaintea ridicării prescripțiilor medicale de către medicul prescriptor, rămân în evidența furnizorului, care are obligația de a le prezenta persoanelor agreeate din cadrul Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, la solicitarea acesteia.

CAPITOLUL IV

Modalități de contractare în asistență medicală ambulatorie de specialitate pentru specialitățile paraclinice și de medicină fizică și de reabilitare

Art. 24. — Sumele care urmează a fi contractate în asistența medicală ambulatorie de specialitate cu furnizorii de servicii medicale paraclinice (investigații paraclinice — analize de laborator și radiologie-imagistică medicală) și cu furnizorii de servicii medicale de medicină fizică și de reabilitare din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești vor fi stabilite în funcție de execuția și numărul de servicii medicale efectuate în anul precedent și se vor repartiza în funcție de criteriile prevăzute în prezentele norme.

CAPITOLUL V

Obligațiile unităților sanitare cu paturi

Art. 25. — Unitățile sanitare cu paturi din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești au obligația să transmită la Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, până la data de 15 a lunii curente pentru luna anterioară, situația privind execuția bugetului de venituri și cheltuieli al spitalului public, cu respectarea legislației privind organizarea și funcționarea ministerelor și instituțiilor din sistemul național de apărare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 26. — Medicii nou-intrați în unitățile sanitare din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, precum și cei care sunt mutați în interes de serviciu în alte unități sanitare similare celei în care și-au

desfășurat activitatea pot derula relații contractuale cu Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești prin încheierea unui nou contract, în condițiile legii.

Art. 27. — Crearea bazei de date la nivelul Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești pentru funcționarea sistemului

informatic se face cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind informațiile clasificate, conform protocolului încheiat între Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și ministerele și instituțiile din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT

pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 10/2016 privind organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (2), art. 14 și art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 17.01.2024,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 10/2016 privind organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1006 din 15 decembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:**
„Art. 26. — Consiliul A.S.F. are în subordinea sa directă Serviciul audit intern și Serviciul managementul calității.”

2. **La capitolul II, secțiunea a 21-a „Serviciul analiză și suport tehnic SAL-FIN”, cuprinzând articolele 31¹ și 31², se abrogă.**

3. **La articolul 82²¹, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 4, cu următorul cuprins:**

„4. Compartimentul analiză și suport tehnic SAL-FIN.”

4. **După articolul 82³⁷ se introduce o nouă subsecțiune, subsecțiunea 5^{6.5}, cuprinzând articolele 82^{37a} și 82^{37b}, cu următorul cuprins:**

„SUBSECȚIUNEA 5^{6.5}

Compartimentul analiză și suport tehnic SAL-FIN

Art. 82^{37a}. — Atribuțiile specifice Compartimentului analiză și suport tehnic SAL-FIN sunt:

1. îndeplinește și respectă atribuțiile prevăzute în sarcina compartimentului prin actele normative care reglementează soluționarea alternativă a litigiilor și prin procedurile emise de A.S.F. pentru soluționarea litigiilor, prin propunerea sau impunerea unei soluții;

2. asigură asistență de specialitate consumatorilor, în vederea depunerii unei cereri de soluționare a litigiului;

3. comunică părților aflate în litigiu toate informațiile privind procedura SAL aleasă, precum și informațiile ce privesc înscrisurile ce trebuie depuse, termenele procedurale și categoriile de litigii ce pot fi respinse de la examinarea de către SAL-FIN;

4. desfășoară activități de analiză în vederea acceptării sau respingerii litigiilor care intră în aria de competență a SAL-FIN, în vederea instrumentării și soluționării aspectelor sesizate de petenți;

5. analizează și verifică condițiile de eligibilitate a persoanelor care vor fi înscrise în Registrul conciliatorilor;

6. redactează opinii juridice de specialitate, după caz, și formulează răspunsuri referitoare la contestațiile formulate de către consumatori împotriva răspunsurilor emise și comunicate inițial conform legii;

7. asigură reprezentarea intereselor SAL-FIN în fața instanțelor judecătorești, conform mandatului primit;

8. asigură colaborarea cu alte entități SAL, prin schimb de informații cu privire la litigiile soluționate, urmărind evoluția soluționării acestora, și efectuează schimburi regulate de bune practici în ceea ce privește soluționarea litigiilor transfrontaliere și a celor naționale;

9. asigură suport organizațional și funcțional bunei desfășurări a activităților SAL-FIN;

10. elaborează note de informare către Colegiul de coordonare în legătură cu aspectele constatate în activitatea de analiză a litigiilor, inclusiv în urma constatării unor deficiențe/nereguli, precum și în legătură cu oportunitatea modificării legislației aplicabile, precum și rapoarte ce urmează a fi însușite de către Colegiul de coordonare;

11. asigură suport Colegiului de coordonare în conformitate cu atribuțiile prevăzute în Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016 privind organizarea și funcționarea Entității de Soluționare Alternativă a Litigiilor în domeniul financiar nonbancar (SAL-FIN), cu modificările și completările ulterioare;

12. asigură emiterea de puncte de vedere la solicitările consumatorilor, comercianților sau conciliatorilor, în limitele competențelor acordate, instrumentând petițiile aferente entității SAL-FIN;

13. îndeplinește orice alte atribuții cu caracter specific domeniului de activitate, prevăzute de reglementările în vigoare sau dispuse de conducerea ierarhică.

Art. 82^{37b}. — Relațiile funcționale ale Compartimentului analiză și suport tehnic SAL-FIN sunt:

1. de subordonare: față de secretarul general;

2. de colaborare: cu structurile organizatorice ale A.S.F.”

5. **Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul regulament.**

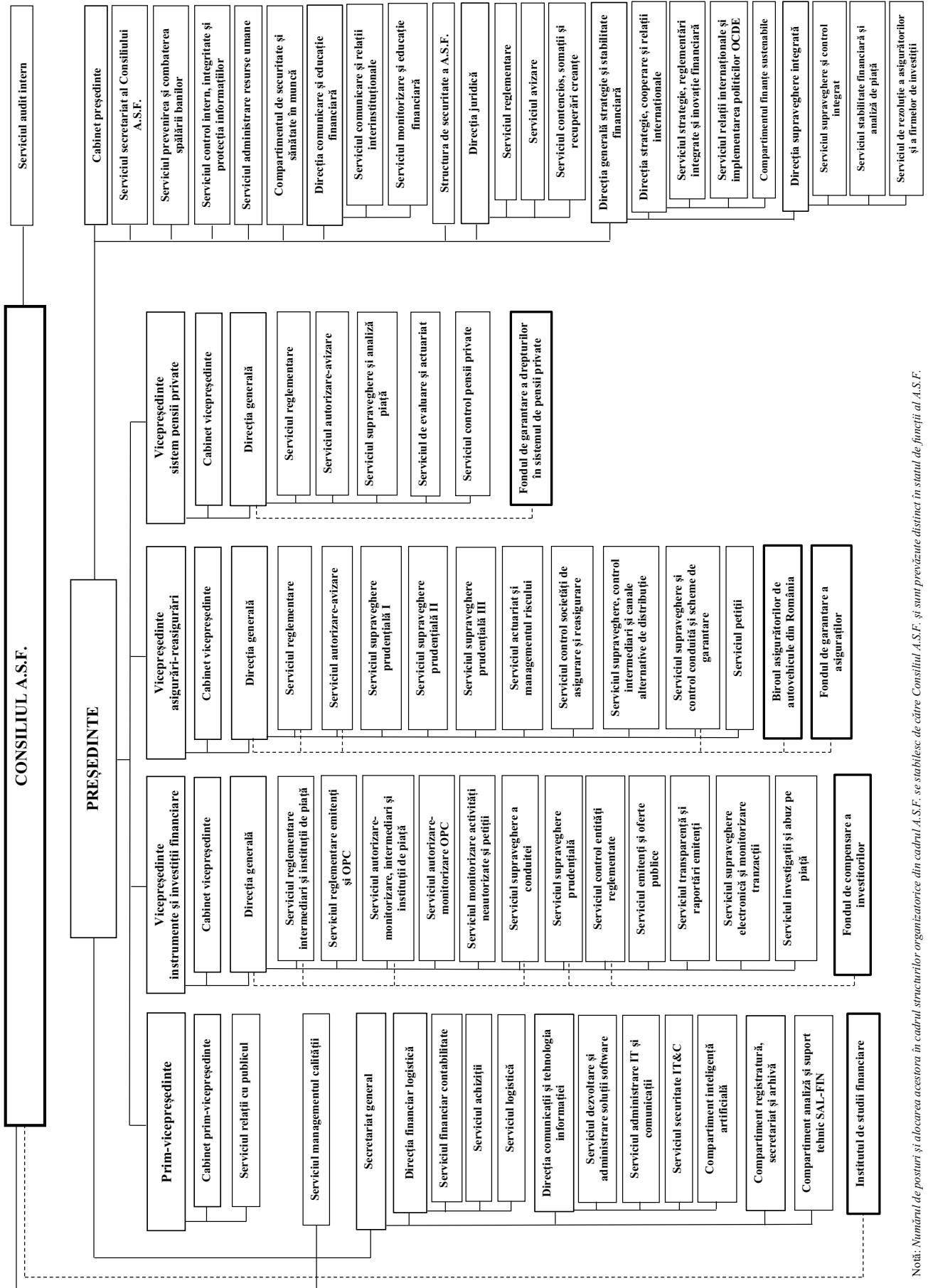
Art. II. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 februarie 2024.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Alexandru Petrescu

București, 17 ianuarie 2024.

Nr. 1.

ORGANIGRAMA AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

Notă: Numărul de posturi și alocarea acestora în cadrul structurilor organizatorice din cadrul A.S.F. se stabilesc de către Consiliul A.S.F. și sunt prevăzute distinct în statul de funcții al A.S.F.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 479628